

Spiritual Preparation for the High Holy Days: Rosh Chodesh Elul

**Rabbi David Komerofsky
Temple Israel • Canton, Ohio**

משנה ברורה תקפ"א:א'(א) נוהגים לקום באשמורת - דסוף הלילה הקב"ה שט בעוה"ז והוא עת רצון ומה שנהגו מר"ח שאז עלה משה בהר סיני לקבל לוחות אחרונות והעבירו שופר במחנה משה עלה להר שלא יטעו עוד אחר ע"ז והוי עת רצון. ואיכא אסמכתא מקרא **אני לדודי ודודי לי** ר"ת אלול וס"ת עולה מ' כנגד ארבעים יום מר"ח אלול עד יוה"כ כי באלו ארבעים יום התשובה מקובלת להיות לבו קרוב אל דודו בתשובה ואז דודו קרוב לו לקבל תשובתו מאהבה ועוד סמך מקרא ומל ד' אלהיך את לבבך ואת לבב זרעך ר"ת אלול:

Mishnah Berurah 581:1(1) There is a hint in the verse "I am for my Beloved and my Beloved is for me" (Ani L'Dodi v'Dodi Li - Song of Songs) that the first letters spell Elul and the last letters have a numerical value of 40 (yud = 10). This alludes to the forty days from the beginning of Elul until Yom Kippur for during these forty days repentance is [more readily] accepted so a person should bring their heart near to their Beloved God with repentance, and then the Beloved will be close to them to accept the repentance with love.

אורח חיים תקפ"א:א' (א) נוהגים לקום באשמרת לומר סליחות ותחנונים מראש חודש אלול ואילך עד יום הכפורים. הגה: ומנהג בני אשכנז אינו כן, אלא מראש חודש ואילך מתחילין לתקע אחר התפלה שחרית, ויש מקומות שתוקעין גם כן ערבית; ועומדים באשמורת לומר סליחות ביום א' שלפני ראש השנה; ואם חל ראש השנה ב' (או) ג', אז מתחילין מיום א' שבוע שלפניו ...

Shulchan Arukh, Orach Chayim 581:1: We have the custom to get up at the break of dawn to recite Selichot and tachanunim from Rosh Chodesh Elul until Yom Kippur. Rema glosses (Moses Isserles): The custom of Ashkenazi Jews is not like that. Instead from Rosh Chodesh on we blow the Shofar after Shacharith (morning prayers), and there are some places where they also blow the Shofar after Arvit (evening prayers). We get up at dawn to recite Selichot (prayers of forgiveness) from the Sunday before Rosh HaShanah on; and if Rosh HaShanah falls on a Monday or Tuesday, we begin reciting Selichot from Sunday the week before Rosh HaShanah...

פרקי דרבי אליעזר מ"ו:ב'ר' יהושע בן קרחה אומר ארבעים יום עשה משה בהר קורא בדת מקרא ביום ושונה בדת מקרא בלילה, ולאחר ארבעים יום לקח את הלוחות וירד אל המחנה ובשבעה עשר בתמוז שבר את הלוחות והרג את לייטי ישראל ועשה ארבעים יום במחנה עד ששרף את העגל וכתתו כעפר הארץ והרג את כל אשר נשק לעגל והכרית ע"ז מישראל והתקין כל שבט במקומו, ובראש חדש אלול אמר לו הקב"ה (שמות כד, יב): "עֲלֵה אֵלַי הַהָרָה" והעבירו שופר במחנה, שהרי משה עלה להר שלא יטעו עוד אחר עכומ"ז והקב"ה נתעלה אותו היום באותו שופר, שנאמר (תהלים מז, ו): "עֲלֵה אֱלֹהִים בְּתִרוּעָה", ועל כן התקינו חכמים שיהיו תוקעים בשופר בראש חדש אלול בכל שנה ושנה.

Pirkei DeRabbi Eliezer 46:2: Rabbi Joshua, son of Korchah, said: Forty days was Moses on the mountain, reading the Written Law by day, and studying the Oral Law by night. After the forty days he took the tables (of the Law) and descended into the camp on the 17th of Tammuz, and he broke in pieces the tablets, and slew the sinners in Israel. He then spent forty days in the camp, until he had burnt the calf, and powdered it like the dust of the earth, and he had destroyed the idol worship from Israel, and he instituted every tribe in its place. And on the New Moon of Elul the Holy One, blessed be God, said to him: "Come up to me on the mount," and let them sound the Shofar throughout the camp, for, behold, Moses has ascended the mount, so that they do not go astray again after the worship of idols. The Holy One, blessed be God, was exalted with that Shofar, as it is said, "God is exalted with a blast, the Eternal with the sound of the shofar." Therefore the sages instituted that the Shofar should be sounded on the New Moon of Elul every year.

טור, אורח חיים תקפ"א:א'הלכות ראש השנהתניא בפרקי ר"א בר"ח אלול אמר הקב"ה למשה עלה אלי ההרה שאז עלה לקבל לוחות אחרונות והעבירו שופר במחנה משה עלה להר שלא יטעו עוד אחר ע"ג והקב"ה נתעלה באותו שופר שנאמר (תהלים מ"ז) עלה אלקים בתרועה וגו' לכן התקינו חז"ל שיהו תוקעין בר"ח אלול בכל שנה ושנה וכל החדש כדי להזהיר ישראל שיעשו תשובה שנאמר (עמוס ג') אם יתקע שופר בעיר וגו' ...

Tur, Orach Chaim 581:1 / Halachot of Rosh Hashanah (The Tur quotes Pirkei deRabbi Eliezer, our previous text): For this reason, the Sages of blessed memory instituted that the shofar be blown on Rosh Chodesh Elul each and every year and the entire month in order to alert Israel to perform Teshuvah, as it is said, "When a ram's horn is sounded in a town, [do the people not take alarm?]...." (Amos 3:6).

Responsibility = Control

איכה ה' ט"ז-כ"ב (טז) נִפְלָה עֵטְרַת רֹאשֵׁנוּ אֲוִי־נָא לָנוּ כִּי חָטָאנוּ: (יז) עַל־זֶה הָיָה דָּוָה לְבַנּוּ עַל־אֱלֹהַ חֲשָׁכוּ
עֵינֵינוּ: (יח) עַל הַר־צִיּוֹן שְׁשָׁמִם שׁוֹעֲלִים הַלְכוּ־בּוּ: (פ) (יט) אַתָּה יְהוָה לְעוֹלָם תִּשָּׁב כְּסֹאֲךָ לְדָר וְדוֹר: (כ)
לָמָּה לְנֹצֵחַ תִּשְׁכַּחֲנוּ תַעֲזֹבֵנוּ לְאַרְךָ יָמִים: (כא) הֲשִׁיבֵנוּ יְהוָה | אֱלֹהֵינוּ וְנָשׁוּב [וְנָשׁוּבָה] חֲדָשׁ יָמֵינוּ כְּקֹדֶם: (כב)
כִּי אִם־מָאֵס מְאִסְתָּנוּ קִצְפֹּת עֲלֵינוּ עַד־מָאֵד: [הֲשִׁיבֵנוּ יְהוָה אֵלֶיךָ וְנָשׁוּבָה חֲדָשׁ יָמֵינוּ כְּקֹדֶם]

Lamentations 5:16-22: The crown has fallen from our head; Woe to us that we have sinned! Because of this our hearts are sick, Because of these our eyes are dimmed: Because of Mount Zion, which lies desolate; Jackals prowl over it. But You, O God, are enthroned forever, Your throne endures through the ages. Why have You forgotten us utterly, Forsaken us for all time? Take us back, O God, to Yourself, And let us come back; Renew our days as of old! For truly, You have rejected us, bitterly raged against us. Take us back, O God, to Yourself, And let us come back; Renew our days as of old!

הָאוֹמֵר, אֶחָטָא וְאָשׁוּב, אֶחָטָא וְאָשׁוּב, אֵין מִסְפִּיקין בְּיָדוֹ לַעֲשׂוֹת תְּשׁוּבָה. אֶחָטָא וְיּוֹם
הַכִּפּוּרִים מְכַפֵּר, אֵין יּוֹם הַכִּפּוּרִים מְכַפֵּר. עֲבֵרוֹת שְׁבִין אָדָם לְמָקוֹם, יּוֹם הַכִּפּוּרִים מְכַפֵּר.
עֲבֵרוֹת שְׁבִין אָדָם לְחֵבְרוֹ, אֵין יּוֹם הַכִּפּוּרִים מְכַפֵּר, עַד שְׂיִרְצֶה אֶת חֵבְרוֹ.

Mishnah Yomah 8: One who says: I shall sin and repent, sin and repent, they do not afford this one the opportunity to repent. [If one says]: I shall sin and Yom Kippur will atone for me, Yom Kippur does not bring atonement. For transgressions between a person and God Yom Kippur brings atonement, but for transgressions between persons and each other Yom Kippur does not bring atonement, until one has pacified the other.